

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
5.Bf.27/2012/13. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2012. szeptember 19. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

ÍTÉLETET:

A befolyással üzérkedés büntette és más bűncselekmények miatt vádlott ellen indított büntetőügyben a Fővárosi Bíróság 19.B.999/2006/124. számú ítéletét az alábbiak szerint **változtatja meg**:

A 8 rb. befolyással üzérkedés büntettéből 1 rendbelit folytatólagosan elkövetettnek minősít, 1 rb. cselekmény pedig a Btk. 256. § (1) és (2) bekezdés a) és c) pontja szerint minősül.

A 2 rb. csalás büntetténél a folytatólagos elkövetésre és az üzletszerűségre utalást, a 6 rb. csalás büntetténél az üzletszerűségre utalást mellőzi.

A megítélt 450.000 (négy százötvenezer) forint kártérítés után 2.700 (kétezer-hétszáz) forint, a 265.000 (kétszázhatvanötezer) forint után 15.900 (tizenötezer-kilencszáz) forint, a 65.000 (hatvanötezer) forint, a 76.250 (hetvenhatezer-kétszázötven) forint és a 66.000 (hatvanhatezer) forint után egyenként 1.500-1.500 (ezeröttszáz-ezeröttszáz) forint államnak járó illeték megfizetésére is kötelezi a vádlottat.

A vagyonekobbzás összege helyesen 1.768.000 (egymillió-hétszázhatvannyolcezer) forint.

A bűnjeleket a BRFK X. kerületi Rendőrkapitányságon 150-1240/2005bű. számon kezelik.

Az elsőfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség összege helyesen 378.490 (háromszázhetvennyolcezer-négy százkilencven) forint.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helyben hagyja.

A másodfokú eljárásban felmerült 3.400 (háromezer-négy száz) forint bűnügyi költség a vádlottat terheli.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

INDOKOLÁS:

A Fővárosi Bíróság a 2011. október 11. napján kelt 19.B.999/2006/124. számú ítéletével a vádlottat bűnösnek mondta ki 8 rb. befolyással üzérkedés bűntettében (Btk. 256. §. /1/ és /2/ bekezdés a.), b.) és c.) pont), 2 rb. üzletszerűen - egy esetben folytatólagosan elkövetett csalás bűntettében (Btk. 318. §. /2/ bekezdés c.) pont és /5/ bekezdés b.) pont), 6 rb. üzletszerűen elkövetett csalás bűntettében (Btk. 318. §. /2/ bekezdés c.) pont és /4/ bekezdés b.) pont). Ezért őt mint többszörös visszaesőt halmazati büntetésül 6 év fegyházbüntetésre és 6 év közügyektől eltiltásra ítélte. Rendelkezett a járulékos kérdések tekintetében, így a vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe beszámította, a vádlottat tanú1, tanú2, tanú3, tanú4 és tanú5 részére kártérítés, egy esetben kamat, valamint 1.712.000,- forint vagyonekobzás alá eső érték, továbbá a bűnügyi költség megfizetésére kötelezte. Rendelkezett a lefoglalt bűnjelek tekintetében is.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a jogorvoslati nyilatkozatra fenntartott 3 napon belül a vádlott védője felmentésért és enyhítésért, a vádlott az I. és a II./3.4.8.9 pontokban felmentésért, a többi pont tekintetében minősítés és enyhítés végett, a polgári jogi igény és a bűnügyi költségre kötelezés, az ítélet indokolása ellen, valamint a szakértői díj megállapítása miatt, jelentett be fellebbezést.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a Bf.683/2002/4. számú átiratában az ügy elbírálására nyilvános ülés kitűzését indítványozta azzal, hogy azon nem kíván részt venni. A védelmi fellebbezéseket nem találta alaposnak, mivel az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárás során nem vétett abszolút, illetve olyan relatív eljárási szabályt, amely az ügy érdemi elbírálását befolyásolta volna, a bizonyítékok mérlegelésével megállapított tényállás pedig megalapozott és csak annyiban szorul korrekcióra, hogy a vádlott beszámítási képességével kapcsolatos megállapítások (az ítélet 15. oldal utolsó és 16. oldal első bekezdése) az ítélet indokolási részéből a tényállás személyi részébe emelendők át. Az elsőfokú bíróság az indokolási kötelezettségét maradéktalanul teljesítette, kimerítő magyarázatát adta a vádlotti védekezés elvetésének, ezért az ítélet indokolását sérelmező fellebbezés nem foghat helyt, a felmentést célzó védelmi fellebbezések pedig a felülmérlegelési tilalom folytán a másodfokú eljárásban nem vezethetnek eredményre. A vádlott bűnösségére vont következtetést okszerűnek, a cselekmények jogi minősítését törvényesnek tartotta azzal a kiegészítéssel, hogy a vádlottra az elkövetéskori anyagi jogszabályok alkalmazandók. A kiszabott büntetés a gátlástalan elkövetési mód és a vádlott előélete miatt inkább méltányos, eltúlzottnak nem tekinthető, a büntetés enyhítésére nincs törvényes indok. Az ítélet egyéb rendelkezései törvényesek azzal a pontosítással, hogy a vádlott nem jogerős büntetést tölt. Az ítélet indokolását a vádra utaló részében azzal tartotta kiegészítendőnek, hogy a két vádirat alapján indult büntetőügyet a Fővárosi Bíróság a 2007. február 15.-én kelt és március 8.-án jogerőre emelkedett 19.B.581/2006/15. számú végzésével egyesítette.

A fenti kiegészítésekkel és pontosítással az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta.

A nyilvános ülésen a vádlott védője a bejelentett fellebbezést fenntartotta. A tényállás 1.) pontja tekintetében a vádlott védekezését elfogadhatónak tartotta arra tekintettel, hogy a török elítelt rokonai, barátai vallomásai nem tekinthetők érdektelennek. A 3. és 5. tényállási pontoknál a halmazat kapcsán azt emelte ki, hogy az eljárási illeték átvétele eszközcselekmény, így a befolyással üzérkedés és csalás halmazatban nem állapítható meg. Mindezekre tekintettel a vádlott visszaeső volta ellenére alapot látott a büntetés enyhítésére.

A bejelentett fellebbezések nem alaposak.

Az ítéletábra a vádlott és védője fellebbezése folytán az elsőfokú bíróság ítéletét az azt megelőző bírósági eljárással együtt a Be. 348. §. /1/ bekezdése alapján teljes terjedelmében felülbírálta.

Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az eljárást a perrendi szabályok betartásával folytatta le.

A vád tárgyává tett cselekmények elbírálásához szükséges bizonyítékokat feltárta, azokat egyenként elemezve egymással összevetette, okszerűen, a logika szabályainak megfelelően értékelte, mérlegelte. Nem tévedett akkor sem, amikor az általa megállapított tényekből további tényekre vont le következtetést.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárás eredményeként lényegében megalapozott, a Be. 351. §. /2/ bekezdésében írt hibáktól mentes tényállást állapított meg.

A megállapított tényállás azonban személyi részében és a tényállás II/4. pontja tekintetében elírási hiba folytán kiegészítésre, pontosításra szorul.

Az ítéletábra a Be. 352. §. /1/ bekezdés a.) pontjára figyelemmel az iratok tartalma alapján a tényállás személyi részét az alábbiak szerint egészíti ki és pontosítja:

Az ítélet indokolásának 15. oldal utolsó és a 16. oldal 1. bekezdéséből a tényállásba emeli az egyesített igazságügyi elmeorvos szakértői és pszichológus szakértői lelet és vélemény megállapításait.

Az ítélet 3. oldal 1. bekezdésében szereplő azon megállapítást, hogy a vádlottnak több egészségügyi problémája van kiegészíti az ítélet 16. oldal 2. bekezdésében az igazságügyi orvosszakértői vélemény megállapításaival.

A vádlott az 5 év 2 hónap összebüntetésként megállapított fegyházbüntetésből 2005. február 25. napján szabadult.

A 3. pontban feltüntetett nem jogerős ítélet száma: 9.B.II.1394/2010/74. A cselekmény elkövetési ideje: 2009. április 21.

A határozat a Fővárosi Bíróság 28.Bf.II.8723/2011/21. számú ítélete folytán 2011. december 9.-én jogerőre emelkedett. A vádlott a büntetést 2011. december 10. napjától tölti.

A tényállás II/4. pontjánál a meg nem térült kár összege helyesen 265.000,- forint.

A fenti kiegészítésekkel és pontosítással a megállapított tényállás megalapozott, következésképp ez a tényállás a Be. 352.§. /2/ bekezdése értelmében irányadó volt a másodfokú eljárásban.

Az ítélet tábla az indokolás váddal kapcsolatos részét kiegészíti azzal is, hogy a két vádirat alapján indult ügyeket a Fővárosi Bíróság a 2007. február 15. napján kelt és 2007. március 8. napján jogerőre emelkedett 19.B.581/2006/15. számú végzésével egyesítette. A Budapesti Nyomozó Ügyészség Nyom.1145/2005/1. számú vádiratában a vádlottat 1 rb. a Btk. 256. §. /1/ és /2/ bekezdés a.) pontja szerinti folytatólágosan, vesztegetést állítva elkövetett hivatali befolyással üzérkedés büntetével, a Fővárosi Főügyészség a KÜO.15503/2005/31. számú vádiratában a 8 rb. csalás büntette mellett 7 rb. a Btk. 256. §. /1/ és /2/ bekezdés a.), b.), c.) pontjai szerinti vesztegetést színélve, részben hivatalos személyi jelleg színélésével, üzletszerűen elkövetett befolyással üzérkedés büntetével vádolta, melyet a 2008. január 21.-én tartott tárgyaláson 8 rb-re módosított.

Az elsőfokú bíróság részletesen eleget tett indokolási kötelezettségének. Iratszerűen ismertette a vádlott vallomásait, védekezésének lényegét és ugyanúgy járt el az egyes tényállási pontoknál szereplő sértettek vallomásai tekintetében is. A sértetti nyilatkozatokat illetően az ítélet tábla mindösszesen egy esetben, a tanú1 vonatkozásában tartotta a vallomása ismertetését kiegészíteni azzal (ítélet 10. oldal 1. bekezdése), hogy a tanú1 állítása szerint a vádlott nem más személy részére, hanem saját magának kérte a pénzt (44. számú tárgyalási jegyzőkönyv 12. oldal közepe).

Az elsőfokú bíróság az egyes tényállási pontoknál külön-külön, de összegzően is foglalkozott a vádlott szavahihetőségével, védekezése irányának állandó változtatásaival, a felelősséget másokra hárító jellegével, a megnevezett személyek adatainak változtatásaival, a felhozott indokokkal.

Mindezen elemzések eredményeként helytállóan vont következtetést arra, hogy a vádlott szavahihetőnek nem tekinthető, védekezése nem fogadható el sem a cselekmény egészét, sem azok egyes részleteit tagadó részében.

A vádlott védekezésével szemben a tényállás I. pontját illetően tanú6 következetes, életszerű, más tanúk és a bejelentés által alátámasztott vallomása, a II. pontban írt tényállások tekintetében pedig a sértettek meggyőző vallomása szolgált alapul.

Az elsőfokú bíróság a vádlotti szavahihetőséget a védekezés jellege, iránya alapján, a sértetti vallomások és tanúvallomások, az igazságügyi elmeorvos szakértő, pszichológus szakértő és igazságügyi orvosszakértő véleményének, valamint a vádlott eddigi elítélései, életvezetése tekintetében vizsgálta. Sem ez a vizsgálat, sem a vádlott védekezésének elutasítása nem alapozza meg a vádlottnak az ítélet indokolását sérelmező fellebbezését.

A bizonyítékok értékelését támadó a vádlott védekezésének részbeni elfogadását célzó, felmentést szorgalmazó fellebbezések a tényállás megalapozottsága miatt a másodfokú eljárásban az irányadó perrendi szabályok szerint eredményre nem vezethetnek.

A megalapozottan megállapított tényállásból okszerűen vont következtetést az elsőfokú bíróság a vádlott bűnösségére.

A cselekmények jogi minősítését illetően elsődlegesen annak megállapítása szükséges, hogy a vádlottra a Btk. 2. §-a értelmében az elkövetéskori anyagi jogszabályok alkalmazandók.

Az elsőfokú bíróság azt helyesen állapította meg, hogy a vádlott valamennyi cselekménye tekintetében fennáll az üzletszerűség, ennek felhívott indokai helyállóak.

A befolyással üzérkedés és a csalás rendbelisége, valamint a minősítő körülmények felhívása tekintetében az elsőfokú bíróság sem az egyes tényállási pontoknál, sem az egy ponton belül több sértettnél külön-külön nem fejtette ki részletesen jogi álláspontját, így e körben az alábbi kiegészítések voltak szükségesek.

Az I. tényállásnál a vádlott magát rendőrnek, tehát hivatalos személynek adta ki, valamint konkrét hivatalos személyt megnevezve az ő befolyásolására többször kért pénzt a török elítelt feleségétől, ajánlatát több alkalommal a tanú6-nak is megismételte, végül a vádlott az 50.000,- forintot tőle vette át.

E magatartásával megvalósította az 1 rb. a Btk. 256. §. /1/ bekezdésében meghatározott, de a /2/ bekezdés a.), b.) és c.) pontja szerint minősülő, a Btk. 12. §. /2/ bekezdése szerinti folytatólagosan elkövetett befolyással üzérkedés büntettét.

A tényállás II/1. pontjánál - bár a rendőr ismerősére hivatkozással befolyásolást színlelt - cselekménye 1 rb. a Btk. 318. §. /1/ bekezdésében meghatározott, a /2/ bekezdés c.) pontjára tekintettel a /4/ bekezdés b/1. pontja szerinti csalás büntette.

A tényállás II/2. pontja 1 rb. a Btk. 318. §. /1/ bekezdésbe ütköző, a /2/ bekezdés c.) pontjára tekintettel a /4/ bekezdés b/1. pontja szerinti csalás büntette.

A tényállás II/3. pontja tekintetében más személynek, de nem hivatalos személynek adta ki magát, olyannak, aki befolyással rendelkezik. A tanú1-től nem hivatalos személynek, hanem ismerősre hivatkozással magának kérte a lakásra és a műszaki cikkekre a pénzt, miközben sem lehetősége, sem szándéka nem volt, hogy teljesítse ígéretét. E sértett tekintetében cselekménye 1 rb. a Btk. 318. §. /1/ bekezdésében meghatározott és a /2/ bekezdés c.) pontjára tekintettel az /5/ bekezdés b.) pontja szerinti csalás büntette.

A sértettnél magát másnak, de nem hivatalos személynek adta ki, azonban azt a látszatot keltette a pénz kérésekor, hogy hivatalos „az arra illetékes személynél” éri

el, hogy az ingatlan az árverési listáról lekerüljön. Cselekménye 1 rb. a Btk. 256. §. /1/ bekezdésében meghatározott és a /2/ bekezdés a.) és c.) pontja szerint minősülő befolyással üzérkedés büntette.

A tényállás II/4. pontja tekintetében mind személyében, mind céges lehetősége tekintetében megtévesztette tanú2-t, amikor neki kedvező áron építőanyagot ígért. Cselekménye 1 rb. a Btk. 318. §. /1/ bekezdésébe ütköző és a /2/ bekezdés c.) pontjára tekintettel az /5/ bekezdés b.) pontja szerinti csalás büntette.

Téves a cselekmény folytatólagos elkövetésének megállapítása, mert az a körülmény, hogy a megtévesztett sértett a pénzüsszeget két részletben adja át az ígért építőanyagra a cselekményt nem teszi folytatólagosan elkövetetté.

A tényállás II/5. pontjánál a vádlott a tanú3-nak magát hivatalos személynek adta ki, de sem konkrétan, sem általánosságban nem hivatkozott hivatalos személy befolyásolására. A név és a beosztás tekintetében a sértett megtévesztése a tévedésbe ejtés kelléke volt, így a vádlott cselekménye 1 rb. a Btk. 318. §. /1/ bekezdésébe ütköző és a /2/ bekezdés c.) pontjára tekintettel a /4/ bekezdés b/1. pontja szerinti csalás büntette.

Ezzel szemben a vádlott a tanú4-nek magát hivatalos személynek adta ki, a pénzt az arra illetékesnek „kenőpénzként” kérte. E cselekménye 1 rb. a Btk. 256. §. /1/ bekezdésében meghatározott és a /2/ bekezdés a.), b.) és c.) pontja szerint minősülő 1 rb. befolyással üzérkedés büntette.

A vádlott azzal, hogy a vámosoktól kedvezményes áron műszaki cikket is szerez a tanú3 sértett részére, a sértettet a lehetősége és szándéka tekintetében tévedésbe ejtette. Így a 76.250,- forint tekintetében megvalósította 1 rb. a Btk. 318. §. /1/ bekezdésébe ütköző és a /2/ bekezdés c.) pontjára tekintettel a /4/ bekezdés b/1. pontja szerinti csalás büntetettét. Jelen esetben a befolyásolás színlelése ellenére a csalás törvényi tényállása állapítható meg. A 150000,- forint lakásra átvett pénz tekintetében a specialitás miatt csak a befolyással üzérkedés valósult meg, mert a hivatali befolyásolással üzérkedés és a megvalósított csalás látszólagos alaki halmazati viszonyban áll /BH.1997/569 és BH.1989.388).

A tényállás II/6. és II/7. pontja tekintetében a vádlott bár más személynek adta ki magát és minisztériumi támogatásra hivatkozott, illetve minisztériumi munkatárnak adta ki magát a sértetteknek, ez is a megtévesztő magatartás része volt, melynek során a sértetteket a lehetősége és szándéka tekintetében tévedésbe ejtette. E cselekményei 1-1 rb. a Btk. 318. §. /1/ bekezdésében meghatározott és a /2/ bekezdés e.) pontjára tekintettel a /4/ bekezdés b/1. pontja szerinti csalás büntetnének minősülnek.

A tényállás II/8. pontjánál a vádlott magát más néven hivatalos személynek kiadva ígérte a sértetteknek, hogy az árverésen közreműködő hivatalos személynek, egy közjegyzőnek adja át a tőlük átvett pénzt azért, hogy az árverési listáról a lakásokat levegye, így a lakások megszerezhetők. Különböző személyektől, 2 sértettől történt az előleg kérése ugyanazon befolyásnak az érvényesítésére, ami bűnhalmazatot

létesít, ezért a vádlott cselekménye 2 rb. a Btk. 256. §. /1/ bekezdésébe ütköző és a /2/ bekezdés a.), b.) és c.) pontja szerint minősülő befolyással üzérkedés büntette.

A tényállás II/9. pontja tekintetében a vádlott magát hivatalos személynek adta ki, a sértettektől a lakásra „csúszópénzt” kért az eljárásban résztvevő közjegyzőnek, mint hivatalos személynek. A rendbeliségre a II/8. pontnál kifejtettek az irányadók, így a vádlott cselekménye 2 rb. a Btk. 256. §. /1/ bekezdésébe ütköző és a /2/ bekezdés a.), b.) és c.) pontja szerint minősülő befolyással üzérkedés büntette.

A tényállás II/10. pontjánál a vádlott magát más néven, hivatalos személynek adta ki és a sértettől a pénzt olyan befolyásolás színlelésével vette át, hogy egy hivatalos személynél eléri, hogy ne a jogi előírásoknak megfelelően járjon el, az ingatlanokat kivegye az árverésre kerülő ingatlanok közül. A vádlott e magatartásával megvalósította 1 rb. a Btk. 256. §. /1/ bekezdésébe ütköző és a /2/ bekezdés a.), b.) és c.) pontja szerint minősülő befolyással üzérkedés büntetettét.

E minősítésnek megfelelően volt indokolt a cselekmények minősítésének és megnevezésének pontosítása az elsőfokú ítélet rendelkező részében írtakhoz képest.

Helyes annak megállapítása, hogy a vádlott többszörös visszaeső, de ezt azzal szükséges kiegészíteni, hogy a vádlott a Btk. 15. pontja szerinti különös visszaeső is a csalások tekintetében, mivel utolsó szabadságvesztésre elítélése ugyancsak csalás miatt történt.

Az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabása körében irányadó alanyi és tárgyi bűnösségi körülményeket részben sorolta fel helyesen, azok kiegészítése és pontosítása szükséges az alábbiak szerint.

A súlyosító körülményeknél a vádlott büntetett előélete és a többszörös visszaeső mivolta helyett a többszörös visszaesését megalapozó elítélésen túli büntetettséget értékelte. A bűnöző életmód és személyének fokozott veszélyessége helyett azt értékelte súlyosítóként, amit a 18. oldal 2. bekezdésében megjegyzésként tüntetett fel az elsőfokú bíróság nevezetesen azt, hogy az ugyanilyen bűncselekmények miatti elítéléséből szabadulva igen rövid időn, heteken belül újabb bűncselekményeket sorozatban követett el.

További súlyosítóként értékelte, hogy a vádlott különös visszaeső is a csalások tekintetében, míg a befolyással üzérkedésnél további súlyosító körülmény a cselekmények többszörös minősülése, valamint, hogy 1 rb. befolyással üzérkedés büntetettét folytatólagosan követte el.

Az elsőfokú bíróság által kiszabott büntetés arányban áll a bűncselekmények tárgyi súlyával, a vádlott személyében rejlő társadalomra veszélyességgel, az egyéb enyhítő és súlyosító körülményekkel és megfelel a büntetés céljainak is. Az inkább méltányosnak, de eltúlzottan súlyosnak nem tekinthető, így a büntetés enyhítésére törvényes lehetőség nem volt.

A járulékos kérdések tekintetében a rendelkezések törvényesek, de ezen rendelkezések kiegészítése és pontosítása is szükséges.

Az elsőfokú bíróság a vádlottat törvényesen kötelezte tanú1, tanú2, tanú3, tanú4 és a tanú5 magánfelek részére kártérítés megfizetésére. A kártérítések összegének megállapítása is helyes.

Elmulasztotta azonban az elsőfokú bíróság azt, hogy a megítélt polgári jogi igények kapcsán felmerült illeték lerovására is kötelezze a vádlottat. Ezt az ítélőtábla - figyelemmel arra is, hogy a vádlott elismerte-e a cselekményt és az okozott kárt - az Illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (ltv.) 53. §. /1/ bekezdése és az 58. §. /1/ bekezdés c.) pontja alapján kötelezte illeték lerovására is.

A Btk. 77/B. §. /1/ bekezdés a.) pontjának alkalmazására törvényesen került sor. Téves azonban a meghatározott összeg és annak vagyonekbevonás alá eső értékéanti megnevezése is. A törvény szerinti helyes megnevezés „vagyonekbevonás”, az összeg pedig helyesen 1.768.000,- forint.

A bűnjелеket illetően az elsőfokú bíróság törvényes rendelkezéseket hozott, de nem tüntette fel azt a számot, amelyen a nyomozó hatóság a bűnjелеket bevezette, ennek megjelölését az ítélőtábla pótolta.

Törvényesen kötelezte az elsőfokú bíróság a vádlottat a bűnjүgi költség megfizetésére. Annak összegét azonban nem a felmerült összegeknek megfelelően állapította meg, mert figyelmen kívül hagyta, hogy a nyomozás során két külön ügyben merült fel bűnjүgi költség, a 01100-1240/2005. bü. szám alatt felmerült 74.466,- forintot figyelmen kívül hagyta.

Az ítélőtábla az elsőfokú eljárásban felmerült bűnjүgi költség összegét helyesen 378.490,- forintban állapította meg.

Az ítélőtábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 378. §. /1/ bekezdése alapján a rendelkező rész szerint megváltoztatta, míg az elsőfokú bíróság ítéletének egyéb - törvényes - rendelkezését helybenhagyta.

A vádlott védelmét a másodfokú eljárásban kirendelt védő látta el. A védelem ellátásával felmerült bűnjүgi költséget az ítélőtábla a Be. 381. §. /1/ bekezdése alapján megállapította és mivel a védelmi fellebbezések eredményre nem vezettek a vádlottat kötelezte a bűnjүgi költség viselésére.

Budapest, 2012. év szeptember hó 19. napján

Máziné dr. Szepesi Erzsébet s.k.

a tanács elnöke

Zólyominé dr. Törő Erzsébet s.k.

előadó bíró

Dr. Halász Irén s.k.

bíró

A Fővárosi Bíróság 19.B.999/2006/124. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 5.Bf.27/2012/13. számú ítéletében írt változtatással 2012. év szeptember hó 19. napján jogerőre emelkedett és végrehajtható.

Budapest, 2012. év szeptember 19. napján

Máziné dr. Szepesi Erzsébet s.k.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:
Moncz Tímea
tisztviselő